

Sygnatura akt I C 1064/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Zenon Węclawik

Protokolant: Anna Lasko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 lutego 2019 r. w K.

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko P. (...) w W.

o zapłatę

- I. zasądza od strony pozwanej P. (...) w W. na rzecz powoda J. K. kwotę 3,797,99 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26.10.2016 r.,
- II. zasądza od strony pozwanej P. (...) w W. na rzecz powoda J. K. kwotę 2.217,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.217,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego,
- III. nakazuje stronie pozwanej P. (...) w W. uiszczenie na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze) kwoty 190,00 zł tytułem brakującej opłaty sądowej,
- IV. nakazuje wypłacenie stronie pozwanej P. (...) w W. od Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze) kwoty 502,92 zł tytułem nadpłaconej zaliczki na biegłego.

sygn. akt **I C 1064/16**

UZASADNIENIE

J. K. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej P. (...) w W. na swoją rzecz kwoty 3 797,99 zł, w tym 3 182,99 zł tytułem dopłaty od kosztów naprawy pojazdu oraz kwoty 615,00 zł tytułem poniesionych kosztów związanych z wydaniem opinii przez rzeczoznawcę wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Wniósł również o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uzasadniając swoje stanowisko podał, iż w dniu 01.01.2016 r. miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego uszkodzony został należący do niego pojazd marki O. (...) nr rej, (...). Sprawcą zdarzenia był kierujący innym pojazdem, który w chwili wypadku był ubezpieczony w zakresie OC pojazdów mechanicznych u strony pozwanej. W toku prowadzonego postępowania likwidacyjnego w imieniu strony pozwanej przez (...) S.A. wypłacono mu odszkodowanie w kwocie 1 283,19 zł, jako koszty naprawy. Zdaniem powoda wypłacona kwota nie jest adekwatna do wysokości poniesionej przez niego szkody, gdyż uniemożliwia dokonanie naprawy pojazdu w pełnym zakresie. Dlatego zwrócił się do strony pozwanej o weryfikację jej stanowiska przekładając kalkulację naprawy sporządzoną przez niezależnego rzeczoznawcę, domagając się zapłaty kwoty 3 182,99 zł, zgodnie z przedłożoną kalkulacją oraz kwoty 615 zł kosztów opinii. Wskazał on, iż dokonał wyboru sposobu naprawienia szkody w jego majątku, żądając zapłaty sumy niezbędnej do przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego, do pokrycia szkody w jego majątku. Jego zdaniem Ubezpieczyciel świadczenia nie spełnił, wypłacając jedynie część sumy niezbędnej do przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego.

Strona pozwana P. (...) wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego stanowiska nie kwestionowała swojej odpowiedzialności cywilnej za szkodę w pojeździe O. (...) nr. rej. (...), stanowiącym własność powoda, spowodowanej kolizją drogową z dnia 01.01.2016 r. Uznała jednak, że powód przyczynił się w 50% do jej powstania. W ocenie pozwanej poszkodowany nie udokumentował wysokości poniesionych kosztów naprawy, albowiem pisma załączone do pozwu są niepoświadczonymi za zgodność z oryginałami kserokopiami. Strona pozwana podniosła zarzut, iż postępowanie zostało przeprowadzone w sposób poprawny, ustalenie rozmiaru szkody zostało wykonane w sposób rzetelny i prawidłowy, a tym samym dalsze roszczenia odszkodowawcze powoda są bezpodstawne. Podtrzymała także zarzut przyczynienia się powoda do powstania szkody w rozmiarze 50%, co wynika z notatki informacyjnej Policji o zdarzeniu drogowym z dnia 18.01.2016 r.

SĄD USTALIŁ NASTĘPUJACY STAN FAKTYCZNY

W dniu 1.01.2016 r. w K. miał miejsce wypadek drogowy z udziałem M. S. kierującego samochodem osobowym marki A. (...), nr rej. (...), w wyniku którego uszkodzony został należący do J. K. pojazd marki O. (...), nr rej. (...). Policja na miejscu stwierdziła współwinę obu kierowców i ukarała ich tylko mandatami. W związku z tym nie wszczynano postępowania przygotowawczego, poprzestając na sporządzeniu jedynie karty zdarzenia drogowego.

Dowód:

- informacja Komendy Powiatowej Policji w K. (k. 49-51)

- pismo z dnia 30.05.2017 r. (k. 58)

- akta szkodowe

Pojazd sprawcy zdarzenia był ubezpieczony w zakresie OC posiadaczy pojazdów u strony pozwanej.

Okoliczność bezsporna

Powód J. K. zwrócił się o wypłacenie odszkodowanie w związku z wypadkiem. (...) S.A. w imieniu strony pozwanej przeprowadziła postępowanie likwidacyjne - nr szkody (...), na podstawie którego ustalił w dniu 19.01.2016 r. wysokość odszkodowania na kwotę 1.283,19 zł tytułem kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu poszkodowanego. Przyjęła 50 % przyczynienia się poszkodowanego.

Dowód:

- kalkulacja naprawy bieglego A. S. z dnia 19.10.2016 r. (k.8-10)

- decyzja z dnia 20.01.2016 r. (akta szkodowe)

Decyzją z dnia 3.02.2016 r. (...) S.A. poinformował o wypłacie odszkodowania w kwocie 641,60 zł po potrąceniu 50 % przyczynienia się powoda do powstania szkody.

Dowód:

- akta szkodowe

Powód na własny koszt zlecił sporządzeni kosztorysu naprawy pojazdu marki O. (...), nr rej. (...) rzeczoznawcy S. G.. W dniu 15.03.2016 r. sporządzony został przez niego kosztorys z którego wynikało, że doprowadzenie uszkodzonego pojazdu do stanu sprzed kolizji stanowi koszt 4 466,18 zł. Za sporządzenie opinii powód zapłacił kwotę 615,00 zł.

Dowód:

- kalkulacja naprawy biegłego powoda S. G. z dnia 15.03.2016 r. (k. 11-15)

- faktura nr (...) z dnia 22.10.2016 r. (k. 16)

W dniu 15.03.2016 r. J. K. wezwał (...) S.A. z siedzibą w W. do zapłaty kwoty 3 797,99 zł, w tym kwoty 3 182,99 zł tytułem kosztów naprawy pojazdu oraz kwoty 615,00 zł tytułem poniesionych kosztów związanych z wydaniem opinii przez rzeczoznawcę. Przedstawił także kosztorys naprawy pojazdu nr (...).

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 15.03.2016 r. (k. 17)

(...) S.A. pismem z dnia 11.04.2016 r. odmówiła dopłaty na rzecz powoda kosztów naprawy.

Dowód:

- pismo z dnia 11.04.2016 r. (k. 18)

Koszt naprawy samochodu osobowego marki O. (...), nr rej. (...) przy zastosowaniu oryginalnych części zamiennych producenta pojazdu kategorii „O oraz zastosowaniu średnich stawek za roboczogodzinę z terenu miejsca zamieszkania poszkodowanego, wynosi 4 470,39 zł brutto. Natomiast koszt naprawienia szkody przy uwzględnieniu części zamiennych oznaczonych literą (...) wynosi brutto 4 369,33zł. Użycie do naprawy części nieoryginalnych z grupy „P i (...) nie gwarantuje przywrócenia pojazdowi tych samych walorów w zakresie funkcjonalności, estetyki bezpieczeństwa i komfortu jazdy, co użycie części oryginalnych producenta pojazdu.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego Z. U. z dnia 20.06.2018 r. (k. 68-98)

SĄD ZWAŻYŁ CO NASTĘPUJE

Odpowiedzialność strony pozwanej wynika z umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody spowodowane w związku z ruchem tych pojazdów. Odpowiedzialność strony pozwanej nie budziła żadnej wątpliwości, chodziło więc o ustalenie wysokości tego odszkodowania.

Odpowiedzialność strony pozwanej opiera się na art. 822 § 1 k.c. zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Istotą opisywanego ubezpieczenia jest wejście ubezpieczyciela na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w sytuację prawną ubezpieczającego, w zakresie ponoszonej przez niego odpowiedzialności odszkodowawczej. Bezspornym było, że pojazd sprawcy kolizji ubezpieczony był w zakresie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej, która wypłaciła powodowi w ramach postępowania likwidacyjnego tytułem kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu poszkodowanego kwotę 1 283,19 zł. Uważała ona, iż przyznana kwota jest odpowiednia i uwzględnia rzeczywiste, niezawyżone koszty naprawy pojazdu oraz powinna zostać pomniejszona o 50% z uwagi na przyczynienie się powoda do powstania kolizji.

Stosownie do art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Przepis ten znajduje swoje procesowe odzwierciedlenie w art. 232 zdanie pierwsze k.p.c., zgodnie z którym Strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Strona pozwana przedstawiła rutynową notatkę i szkic powypadkowy Policji, jednakże – w ocenie Sądu – są one niemiernodajne i przez to niewystarczające dla niebudzącego wątpliwości ustalenia przyczynienia się poszkodowanego. Stwierdzić więc należy, że strona pozwana nie wykazała, iż powód przyczynił się do powstania kolizji.

Zgodnie z ogólną zasadą wynikającą z art. 13 ust. 3 w zw. z art. 34 i art. 36 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...), odszkodowanie z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia mienia wypłaca się w kwocie odpowiadającej wysokości poniesionej szkody, w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu, z ograniczeniem do sumy ubezpieczenia. Przy czym, ubezpieczeniem posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w czasie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej wyrządziła szkodę z związku z ruchem tego pojazdu (art. 35 ustawy). Jak wskazano powyżej, ubezpieczyciel odpowiada w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody, unormowanej w kodeksie cywilnym. Odpowiada zatem za normalne następstwa działania bądź zaniechania, z którego szkoda wynika. W tych granicach naprawienie szkody, zgodnie z zasadą pełnego odszkodowania, winno objąć pełen koszt przywrócenia stanu poprzedniego - pełen koszt naprawy pojazdu (art. 361 § 1 i 2 k.c.). Zauważyć w tym miejscu należy, iż zgodnie z treścią przepisu art. 361 § 2 k.c. statuującego zasadę pełnego odszkodowania, naprawienie szkody obejmuje wszelkie poniesione straty (utracone korzyści pozostają poza sferą zainteresowania w niniejszym sporze). Natomiast, w myśl art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić poprzez przywrócenie stanu poprzedniego bądź też zapłatę odszkodowania pieniężnego zależnie od wyboru poszkodowanego.

Powód nie zgadzał się z przyznaniem przez stronę pozwaną odszkodowaniem w związku z tym w niniejszym postępowaniu dochodził od niej zadośćuczynienia w kwocie w wysokości 3 182,99 zł, co w sumie dałoby na rzecz powoda kwotę 4 466,18 zł. Należy stwierdzić, że otrzymana przez powoda kwota tytułem odszkodowania nie rekompensuje w pełni doznanej przez niego szkody. Na dowód swych twierdzeń o wysokości poniesionej szkody powód przedłożył kalkulację naprawy pojazdu dokonaną przez niezależnego rzeczoznawcę samochodowego, z której wynikało, że rzeczywisty koszt naprawy samochodu wyniesie 4 466,18 zł. Natomiast powołany w toku sprawy na wniosek stron biegły sądowy z zakresu techniki pojazdów samochodowych, maszyn i urządzeń, kalkulacji warsztatowej, analizy rachunków, kosztorysów, wycen oraz technologii naprawy i eksploatacji ustalił, że koszt naprawy samochodu przy zastosowaniu oryginalnych części zamiennych producenta pojazdu „O” oraz zastosowaniu średnich stawek za roboczo-godzinę z terenu miejsca zamieszkania poszkodowanego, wynosi 4 470,39 zł brutto. Wskazał on, iż koszt naprawy szkody przy uwzględnieniu części zamiennych oznaczonych literą Q wynosi brutto 4 369,33zł. Użycie do naprawy części nieoryginalnych z grupy „P” i „PJ” nie gwarantuje przywrócenia pojazdowi tych samych walorów w zakresie funkcjonalności, estetyki bezpieczeństwa i komfortu jazdy, co użycie części oryginalnych producenta pojazdu. W ocenie Sądu opinia biegłego jest rzetelna, sporządzona zgodnie z zasadami kosztorysowania napraw pojazdów, stąd brak jest podstaw do jej podważenia. Sąd oparł się w tej mierze na opinii biegłego, że oszacowanie szkody wyniosło kwotę 4 470,39 zł, to przy wypłaceniu przez stronę pozwaną odszkodowania w kwocie 1 283,19 zł, do zapłaty pozostaje kwota 3 187,20 zł. Jednakże powód żądał w pozwie kwoty 3 182,99 zł tytułem odszkodowania i taka kwota mu się należy.

Sąd uwzględnił również poniesione przez powoda koszty dotyczący sporządzenia prywatnego kosztorysu w wysokości 615,00 zł. J. K. w celu zweryfikowania zaoferowanego mu przez stronę pozwaną odszkodowania, skorzystał z prywatnego kosztorysu, którego ustalenia dały podstawę do wystąpienia z powództwem przed sądem. Wprawdzie Sąd nie oparł się na tej prywatnej opinii, jednak wynika z niej, że strona pozwana zdecydowanie zaniżyła wartość szkody. Sąd Najwyższy w uchwale z 18 maja 2005r. wskazał, że odszkodowanie przysługujące z mocy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może - stosownie do szkodliwości sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego.

Mając na uwadze ustalone w sprawie okoliczności faktyczne oraz przywołane przepisy zasądzono w punkcie I wyroku od strony pozwanej P. (...) w W. na rzecz powoda J. K. kwotę 3 797,99 zł , która stanowi sumę kwoty 3 182,99 zł i 615,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu tj. 26.10.2016 r. do dnia zapłaty.

W punkcie II sentencji w myśl przepisu art. 98 k.p.c. zasądzono od strony pozwanej P. (...) w W. na rzecz powoda J. K. kwotę 2.217,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na kwotę tę składały się: 1 200,00 zł - kosztów zastępstwa

procesowego, 17,00zł – opłaty skarbowe od pełnomocnictwa, 1 000,00 zł - koszty opinii biegłych poniesione przez powoda.

Powód J. K. nie uiścił opłaty sądowej w wysokości 190,00 zł co zostało przeoczone. W związku z powyższym w punkcie III wyroku nakazano stronie pozwanej P. (...) w W. uiszczenie na rzecz Skarbu Państwa kwoty 190,00 zł tytułem brakującej opłaty sądowej.

W punkcie IV nakazano wypłacić stronie pozwanej P. (...) w W. od Skarbu Państwa kwoty 502,92 zł tytułem nadpłaconej zaliczki na biegłego.